ADET KANI
Vİ OLAN KADINLAR

HİKAYE

njamin AE - Cezmi Ersöz

ADET KANI
MAVİ OLAN
KADINLAR

Benjamin AE
Cezmi Ersöz

tilki
Kitap

hikaye

adet kanı mavi olan kadınlar

benjamin ae- cezmi ersöz

ISBN 978-605-5045-31-9
1.Basım, İstanbul, Eylül 2014, 1000Adet
Genel Seri:57 Hikaye Serisi:5

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
www.tilkimagaza.com
tilkikitap@gmail.com

Genel Yayın Yönetmeni: Emrah Çelik
Editör: Veysel Oğuz, Dila A. Ersöz
Kapak Tasarımı: Ajans Tilki
Mizanpaj: Kule Mizanpaj
Engin Matbaacılık/Topkapı

Eserin tüm hakları Tilki Kitap©'a aittir. Alıntı dışında kullanımı yazılı izine tabiidir.
Eserin tüm yasal ve fikri sorumluluğu yazarlarına aittir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir. Tilki Kitap'ın edebi değer dışında yayın kıstası bulunmamaktadır.

adet kanı mavi olan

kadınlar

benjamin ae - cezmi ersöz

BİRİNCİ BÖLÜM

benjamin ae

Adet Kanı Mavi Olan Kadınlar
İçine Ettiğimiz Dünya
Pudra Kokusu ve Yeni Elbiseler
Gözyaşını Yutmak
Savaşma Ossur
Sürgün Şehzade
Çocuk Parkında Ertelenen Bir İntihar
Sergüzeşt
Ağlamak Üzerine
Bir Kız, Bir Dönme, Bir Erkek
Gazete Sayfaları
Ölüme Havai Fişekler
Ahmet Kaya
Türk Nihilisti

ADET KANI MAVİ OLAN KADINLAR

Ve onların pedlerinde huzur veren mavi bir sıvı oluyor, oysa benim kadınlarımın hepsinde siyaha yakın kötü kokan bir kan vardı. Adet kanı mavi olan kadınlar bizim dünyamızda hiç var olmadı. Kabaran göğüsleri hep kabarıktı. Bizim kadınlarımızın ayda bir kabaran göğüsleri ile adet sancılarını nasıl teselli ettiklerini ise bizden başka fark eden olmadı.

Reklamlardaki ped reklamlarındaki kadınlar, hep çok mutlu uyanıyor, öyle mutlu uyanıyorlar ki kalktıkları an neşeden yatakta sıçramaya başlıyorlar. **Onların erkekleri hiç ayaklarına çorap giydirmemiş, hiç parmaklarını ovalamamış,** onlar kendi kendilerine yetmeyi öğrenmişler her nasılsa.

Biz çocukken o pedleri almaya gidemezdi kadınlar, bizi gönderirlerdi. Bakkal da onu bir gazeteye sarıp öyle verirdi. Sanırım bu sorun da artık çözüldü.

Ve ped reklamları ilk yayınlarına başladığında bir konsensüs gereği kumanda kimin elindeyse en hızlı şekilde kanal değiştiriliyordu, sonra kanal değiştirmeyi bıraktık. Televizyona bakmamaya, o reklamın hemen geçmesini dileyerek beklemeyi öğrendik. Ve şimdi ped reklamlarının, herhangi bir reklamdan bir farkı kalmadı.

Belki de haklıydı kadınlar, daha beş yaşında el kadar erkek çocuğunun çükünün kesilmesini düğünle kutlayan bir yurtta, adet kanının bayram havasında geçmesi onların da hakkıydı.

Biz çocuk sahibi olmak için yıllık izinlerini karılarının adet günlerine göre ayarlamaya çalışan ve bunu da çoğunlukla amirlerinin son dakika değişikliği ile tutturamayan devlet memurlarıydık. Ped reklamlarındaki kadınların mutluluğunu bundan kıskanıyorduk.

İÇİNE ETTİĞİMİZ DÜNYA

Tuvalete işerken, işediğim yerin bir kanalizasyonla dereye, oradan denize, ve oradan da bir okyanusa açılmış olduğunu fark ettim, yani işerken sadece işemiyorduk belki hayatımızda hiç göremeyeceğimiz dünyanın geri kalanıyla bir bütünleşme yaşıyorduk. **Yalnızca işemek eylemi bile analiz edilseydi evrensel barış için yeterli olacaktı.** Ama işemekten daha ziyade içine sıçtığımız bir dünyada yaşamaya devam ediyoruz.

PUDRA KOKUSU VE YENİ ELBİSELER

Kışla benim için koku demekti. Kışladaki ilk günümle ilgili aklımda kalan hatıra da yine kokuydu. Sonradan sığınak olduğunu öğrendiğim bir yerde masaların üzerinde dizili çeşit çeşit eşyalar vardı. Biz sıra halinde ilerliyor, her masanın başında biri bize o masadaki eşya çeşidinden bir tane verip önlerindeki kağıda çarpı atıyordu. Kucağımızı eşyalarla doldura doldura adım adım ilerliyorduk. Yazın sıcağında bodrum katının serinliği içimizi üşütüyordu. Bu ilk günden aklımda kalan bize verilen yeni elbise ve pudra kokusuydu. Akşam olup da askeri okulda ilk gecemizin korkusunu küçük erkekliğimize yediremeyip yastığa gömdüğümüzde bile her yerde yeni elbise ve pudra kokusu vardı. Bu koku sanki bizim çömez olduğumuzu cümle aleme ilan etmek için üzerimize hususi sürülmüş gibi uzun bir zaman bizimle kaldı.

Yıllar geçtikçe o zamanki ergen bilmişliğinin komikliğine de güldüm. **Anlaşılan oydu ki kimse pudranın ne için verildiğini bilmiyordu.** Uzun askerlik yürüyüşümüzün kahrını en çok çekecek ayaklarımıza bir ön ödemeydi bu, ama biz bunun farkında olamayacak kadar küçüktük, on üç yaşındaydık. Yüzünü hayalet gibi bembeyaz bulayıp gezenler mi dersin, pudrayı eline döküp suyla yıkayanlar mı? Tüm vücuduna bir tabaka pudra çekip kas yaptığını söyleyenler mi? Herkesin pudra ile ilgili bir iddiası vardı ve bunu deneyerek gösteriyordu. Koğuş koridoru, ranza başları her yerde beyazlı pembemsi bir renkte toz toz pudra görmek mümkündü.

GÖZ YAŞINI YUTMAK

Ağlamak söz konusu olduğunda ben hep kadınları kıskandım. **Kadınlar ne iyidir, ağlamak istediklerinde kendilerini hiç tutmazlar,** belki de tutamazlar bilemiyorum, ama gözlerine yaş geldiğinde bırakırlar, gönüllerince ağlarlar.

Ben hiç öyle gözüme yaş gelince bırakamadım gönlümce. Hep tuttum. Erkeklik vardı, erkekler ağlamazdı, belki de ağlamamalıydı, bilemiyorum. Erkektim, ağlayamazdım, askerler ağlamazdı, erkekler hiç ağlamazdı.

Gözyaşlarını yutmasını öğrendim zamanla. Nasıl ki boğazına bir lokma takılır, yutkunursun, gırtlağını oynata oynata içine gömersin, işte ben de aynısını gözyaşı için öğrendim. Tam gözyaşları dökülecek gibi olduğunda gözlerini yavaş yavaş kısarsın ama tam kapatmazsın, uzak bir yere bakıyormuş gibi odaklanırsın. Bazen bu iş bir damla için on dakika bile sürebilir. Ama böylece gözyutkunmasını başarırsın. Sıvılaşan gözyaşları gözbebeklerinde donar, ağlamamış olursun.

Zamanla göz bebeklerinde öyle çok damla donar ki seni acıtmaya başlar. Ben ağlamak isteyip de ağlayamamış bir gözü hemen tanırım. Çünkü o donmuş damlalar buz kırığı gibi batar gözlere, gözleri kan bürür. Bu akıtamadığın gözyaşları dondukça gözyaşı bezelerin de küser, damlalar birikir gözyaşı tortusu olur.

Zamanla ağlayamamaya başlarsın. Misal baban ölmüş derler donuk donuk bakarsın. Sonra sana ne kadar da soğuk adam derler. Ama bilmezler ki gözyaşlarını dondurdukça artık gözyaşı dökemiyorsundur. Halk kolay sözü bulur. En hafif kelime de soğukluktur. Belki de halkın dediği doğrudur, **gözyaşlarını akmasın diye içinde dondura dondura yüreğin de soğumuştur. Soğuyan yüreğini hiçbir ateş yakmıyordur.**

Yine de dikkat etmeli gözyaşlarını tutarken, en büyük hata gözlerini sıkıca yummak olur. Sanki o kristalleşen gözyaşları kırılıp akmaya başlar ve sen ağlamış olursun.

SAVAŞMA OSSUR

Tahtlar üzerinde şarkılar ve marşlarla uğurlarsınız, tabutlar üzerinde ağıtlarla karşılarsınız genç bedenleri. Ağzınız köpürmüş, gözleriniz fal taşı gibidir düşmanı öldürmek için, fakat genç ölülerinizi mezarlığa taşırken, ağzınızı bıçak açmaz, gözleriniz yerdedir.

Hep sizin ordunuz barışın güvercini, savaşın kartalıdır ve hep sizin ülkeniz barışı korumak için savaşmak zorundadır. Politikacılarınız kravatlarını düzelterek kürsülerde vatan için ölmenin onurundan, din adamlarınız şehitlikten bahseder, mabetlerde dualar edilir kazanmanız için ve gençlerin omuzuna öyle bir yük yapıştırırsınız ki bırakamazlar. Bırakanlar korkak, hain ve hatta satılmış olabilir. Söz konusu savaş ise hainlik de kahramanlık kadar ucuz ve boldur.

Ve gençlerin heyecanını sonuna kadar sömürürsünüz en ilkel dürtülerinizle. **Oysa en şöhretli kahramanlık iştahı bile o ilk bomba düştüğündeki korku denizinde boğulur gider. Nutukların şişirdiği balonlar ilk mermi ile söner. Hiçbir madalya günlerce yürümüş ayakları dinlendirmeye yetmez. Ve dünyanın en büyük onuru dahi kopan bir bacağı geri vermez.** Oysa sizin için çok basittir; ölürse şehit, kalırsa gazidir. Vatan borcudur. Namus günüdür, haddini bildirmektir...

Oysa savaş hiç de basit değildir, yanmış bedenler, kanlı uzuvlar, parçalanmış et parçaları, dağılmış organlar, çökmüş gözler, sararmış yüzler ve kafayı yemiş onlarca insan demektir. Elbette bunlar cephe gerisinde olanların anlayacağı şeyler değildir, onlar sıcak seccadelerinde soğuk cephedekiler için dua ettikleri uykusuz

dakikaların rahatlığı ile uyurlar. Böyle söylerler, "Biz sizin için çok şey yaptık, çok şey yaptık, hep dua ettik." ve derler ki "Siz bir defa ölüyordunuz cephede, biz burada sizi düşünerek her gün öldük" "Hayır efendim ölüm birdir ve başka bir şekli de yoktur, bizi kandırmayın" diyemezsiniz, geri dönüşünüzü mukaddes dudaklarından dökülen duaları ile size borçlandırırlar.

Ve insan tabiatının hayvansal yanıdır savaş. Üç kişi hulla hulla diye bağırmaya başladığında tüm güruh hullalamaya başlar ve bizon öküzleri misali bir sel olup burunlarından soluyarak koşturmaya başlarlar.

Ve tüm savaşların sebepleri aynıdır, ve bin yıllar geçse de çok inandırıcıdır. Ya din elden gidiyordur, ya ülke menfaatleri söz konusudur. Daha ilerisi de düşman saldıracaktır, saldırmadan önce saldırmak gerekir. Sesini beğenmediğin kasabın et doğramak için hazırladığı bıçakla sana saldıracağını düşünmek kadar basittir bu

Savaşı biz kazandık diye çığlık atarlar, "hayır efendim, savaşın kazananı olmaz, az kaybedeni olur. Siz üç evladınızı gömmüşsünüzdür, karşı taraf beş evladını. Siz buna kazanmak dersiniz, oysaki az kaybetmek kazanmak değildir, bunu bile anlayamazsınız savaş sarhoşluğunda, yutturur geçerler.

Savaşa onay veren sözüm ona demokratik parlamentolardaki vekillerin her birinin ailesinden bir kişinin savaşa gitmesi mecbur kılınsaydı yeryüzündeki on savaştan dokuzu başlamayacaktı.

Buyursun, savaşalım diyenler savaşsın, ben sevişeceğim veya ossuracağım ama savaşmayacağım.

ADET KANI MAVİ OLAN KADINLAR

Benjamin AE - Cezmi Ersöz

Tuvalete işerken, işediğim yerin bir kanalizasyonla dereye, oradan denize ve oradan da bir okyanusa açılmış olduğunu farkettim, yani işerken sadece işemiyorduk, belki hayatımızda hiç göremeyeceğimiz dünyanın geri kalanıyla bir bütünleşme yaşıyorduk. Yalnızca işemek eylemi bile analiz edilseydi evrensel barış için yeterli olacaktı. Ama işemekten daha ziyade içine sıçtığımız bir dünyada yaşamaya devam ediyoruz.

…

Birinci sayfa, büyük puntolu manşetler, heyecanı artırmak için lunaparkın neon ışıklı tabelaları gibi, sayfanın kenarında güzel ve yarı çıplak bir kadın resmi, “ben içerdeyim” diyor, “bu sayfaların içinde”, erkekler şehvetle, kadınlar kıskançlıkla “nerede o kamuya mal olmuş aşifte” diye soruyorlar, fotoğraftaki kadın dolgun alt dudağına üst dişlerini geçirmiş, “içerdeyim” diyor, “hadi gelsene”.

Türk Edebiyatının iki güçlü kalemi Benjamin AE ve Cezmi Ersöz’ün kaleminden hayatın her anına dair, öfkeli, heyecanlı, çarpıcı hikaye ve tespitler.

tilkikitap.com
TilkiKitap
TilkiKitap

www.tilkimagaza.com
Online kitap satış sitesi.

ISBN: 978-605-5045-31-9
9 786055 045319

Cezmi Ersöz
MAVİ OLAN KADINLAR